

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial Library City

Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, APRIL 17th, 1926. No. 46 (789). VOL. VIII.

ТРЕЙД-ЮНІЙНИЙ КОНГРЕС ОБІЦЮЄ ПІДДЕРЖКУ МАЙНЕРАМ.

Якщо до кінця квітня не прийде до порозуміння між майнерами а власниками копалинь, то страйк є неминучий.

Лондон, 15. квітня. — Трейд-юнійний конгрес повторив вчора своє попереднє заперення, що він вповні буде підтримувати майнерів в їх боротьбі з власниками копалинь.

В той сам час власники копалинь рішили розліпити повідомлення, що теперішня планія майнерів кінчиться з днем 30. квітня. Допомога уряду для власників копалинь також кінчиться з кінцем квітня, і якщо до того часу не прийде до угоди, то страйк майнерів є неминучий.

ПОЛІЦІЯ ЗАБОРОНИЛА МАЛИМ ДІТЯМ ПИКЕТУВАТИ БІЛИЙ ДІМ.

Шестеро дітей страйкуючих робітників з Пасейку планували пікетування, щоб звернути увагу Куладжа.

Вашингтон, 15. квітня. — Шестеро дітей страйкуючих текстільних робітників у Нью-Джерсі, в супроводі своїх родичів та інших страйкерів, помаршрували сьогодні до Білого Дому, щоб пікетувати президента Куладжа з метою видати його попередати для страйкуючих робітників.

Діти в віці від чотирох до семи років несли написи, з яких перший звучав: "Хочемо їсти". Другий напис говорив: "Наші матері працюють ночами; наші батьки діями; хто може дбати за нас?". Третій напис закликав президента "приїхати до Пасейку й подивитися, як ми живемо".

СЕКРЕТАР ЛІГИ НАЦІЙ ОГЛОСИВ ЛИСТ ВІД Ю. ЧІЧЕРІНА.

Народний комісар закордонних справ каже, що Ліга неширо вляса за скликання конференції роззброєння.

Женева, Швейцарія, 14. квітня. — Секретар Ліги Націй оголосив вчора листа від Юрія Чічеріна, міністра закордонних справ Радянського Союзу, в якому той відмовляється від участі в засіданні комісії для підготовки конференції роззброєння, що розпочнеться тут 15. травня.

Лист критикує Лігу Націй і дорікає швейцарському урядові, що він увільнив чоловіка, який убив радянського представника Воровського в Лондоні 1923 року.

РАД. СОЮЗ І НІМЕЧЧИНА ПІДПИШУТЬ ОБОРОНЧИЙ ДОГОВІР.

Берлін, 15. квітня. — Договір між Радянським Союзом і Німеччиною для оборони проти можливого атак інших держав є близький закінченню. Договір буде підписаний формально протягом наступних пар днів.

Нова угода між німецьким і радянським урядами буде мати далекосягале значення. Лише пару точок остає до обговорення, заки документ буде готовий до підпису.

В боротьбі за Пекін полягло 2,000 Китайців

НАРОДНЯ АРМІЯ ЕВАКУЄ СТОЛИЦЮ, ЯКУ ОБОРОНЯЛА ЧЕРЕЗ ТРИ ТИЖНІ ПЕРЕД ЗЛУЧЕНИМИ ВІЙСЬКАМИ РЕАКЦІЙНИХ ГЕНЕРАЛІВ. — ГЕНЕРАЛ ЧАН ЦО-ЛІН КАЖЕ, ЩО РАДЯНСЬКО-ЯПОНСЬКА ВІЙНА ЗА МАНДЖУРІЮ Є НЕМИНУЧА.

Пекін, Китай, 14. квітня. — Дві тисячі Китайців згинув в боротьбі, яка ведеться від минулої суботи в Гуанцзи, де сьять миль від Пекіну.

Боротьба між народною армією генерала Фен-Ю-Сяна а злученими військами генералів Ву Пей-Фу і Чан Цо-Ліна за посідання Пекіну збільшується, а не ослабає.

Дипломатичний корпус оповістив, що союзні генерали видали приказ, щоб застановити назди літаків на Пекін.

Пекін, Китай, 15. квітня. — Китайська народна армія евакує сьогодні Пекін, який вона обороняла через три тижні перед злученими військами реакційних генералів Чан Цо-Ліна й Лі Чін-Ліна.

БАЛЬОН АМУНДСЕНА "НОРГЕ" ПРИЛЕТІВ ДО ЛЕНІНГРАДУ.

В дорозі з Англії воздушний корабель робив останков в Осльо, столиці Норвегії, звідки відлетів до СРСР.

Осльо, Норвегія, 15. квітня. — Бальон "Норге", який пове-зе експедицію Амундсена до північного бігула, відлетів звідси по першій годині нині до Ленінграду.

Воздушний корабель прибув сюди вчора по полудни з Полгеу в Англії без яких особливих пригод.

Штокгольм, Швеція, 15. квітня. — Бальон полярної експедиції Амундсена-Елсворта "Норге" було видно сьогодні 37 миль на півдні від Штокгольму, як він летів у східному напрямку до Ленінграду.

Кілька аеропланів відлетіли з Ревалю в Естонії, щоб зди-балися з "Норге" й допомогти йому віднайти дорогу до Ленінграду.

УРЯД ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ ЗА ЗВОРОТОМ ДОВГУ КЕРЕНСЬКОГО.

Вашингтон, 12. квітня. — Американські великі банкири, які мали намір підтримати план Гарімана про субсидування німецько-радянської торгівлі, звернулися до американського уряду з запитом, що було причиною ворожого відношення уряду до плану Гарімана.

Як відомо, державний секретар Келог заявив представникові Гарімана, що вашингтонський уряд відноситься негативно до його проекту.

В державному департаменті отверто заявили, що американський уряд не має наміру перешкодити радянсько-американській торгівлі. Але це не одо-брює торгівлі Радянського Союзу з іншою закордонною державою, бо це фактично означало би позичку для Радянського Союзу.

Державний департамент підчеркує далі, що радянський уряд не признав досі довгу Керенського й тому не може надіятися на нові позички в Злучених Державах. Довг Керенського разом з процентами виносить 225 мільонів доларів.

НЕВДАЧА МОНАРХІСТИЧНОГО З'ЇЗДУ.

Париж, 12. квітня. — З'їзд російських монархістів, що тут відбувався, закінчився повною невдачею. З'їзд не міг погодитися щодо способу, як боротися проти більшовиків у Радянському Союзі. Народи виявили, що російські монархісти неспосібні до ніякої активної боротьби.

«На закінчення нарад з'їзд видав відозву, в якій заявляє, що більшовизм не є вічний, бо він чинно є лише одна Росія. (Також аргументація!) Зложивши чолобитно живучий у Копенгазі царичі-вдові Марії Фьодоровній та цілому

У ВИБОРЧИХ РОЗРУХАХ В ГЕРРИН, ІЛІНОЙС. УБИТО 6 ОСІБ.

Кривава боротьба велася між членами чорносотенної організації Ку Клакс Клен а їх противниками.

Геррин, Ілінойс, 14. квітня. — Підчас міських виборів вихули тут вчора розрухи, в яких убито шість осіб і кілька ранено.

Боротьба вивязалася між класменами а їх противниками. Трох убитих є зі сторони класменів, а трох з противного табору.

Заворушення почалося з того, що спеціальний виборчий поліцей Сем Смит, який є класменом, недопустив Італійців до голосування. Смит є тепер між раненими.

Всюди по місті є жовніри з крисами на плечах, які уважають, щоб не збірлися люди на вулицях. Всюкі зібрання є заборонені.

Підчас подібних розрухів убито тут за останні чотири роки 36 людей.

ШІСТЬ КОМУНІСТИЧНИХ ПРОВІДНИКІВ АНГЛІЇ ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ.

Лондон, 12. квітня. — Шість провідників Комуністичної Партії Великої Британії, які були засуджені в жовтні минулого року за бунтівничу пропаганду, вийшли в суботу на волю, відслідвіши у в'язниці присуджену їм 6-місячну кару.

Один з засуджених комуністів, Дж. Т. Морфі, зложив представникам преси таку заяву в імені своїх і своїх товарищів: "Ми раді, що вийшли на волю, але наші переконання остають незмінні. Ми будемо продовжати свою діяльність і доложимо всіх старань, щоб поширити ідею комунізму".

Крім шістьох комуністів, один з засуджених, Артур Менус, остав ще на тиждень довше у в'язниці. В'язнична влада задержала його за "непорядне" заховання супроти в'язничної сторожі.

ПОЛЬСЬКІ МОНАРХІСТИ ХОЧУТЬ КНЯЗЯ ЙОРКУ ЗА КОРОЛЯ.

Лондон, 15. квітня. — Депеша з Варшави до "Дейлі Мейл" доносить, що частина польського народу змагає до того, щоб переміняти Польщу в монархію, з князем Йорку, другим сином англійського короля, як польським королем.

Кореспондент каже, що думка зробити Польщу монархією здобуває там ґрунт, і монархісти сподіються, що польська нація згодиться на те, щоб запропонувати польську корону князеві Йорку.

В тутешніх політичних кругах уважають, що плани польських монархістів не мають вигляд на успіх, о скільки вони є зв'язані з особою англійського князя.

ПОЛЬСЬКЕ ВІЙСЬКО РАНИЛО 25 БЕЗРОБІТНИХ В ЛЮБЛІНІ.

Варшава, 11. квітня. — Вслід за іншими містами в Польщі, місто Люблін стало також ареною кривавої масакри безробітних.

Безробітні в Любліні влаштували вчора демонстраційний похід під ратушу, де відбувалося в той час засідання міської ради.

Делегація безробітних предлажила міській раді домагання, щоб вона розпочала публічні роботи і дала заняття безробітним.

В відповідь на це міська ратушувала вчора демонстраційний похід під ратушу, де відбувалося в той час засідання міської ради.

КАРОЛЬ ВИЇХАВ ДО ТРАНСІЛЬВАНІЇ.

Будапешт, 9. квітня. — В місцевому готелю перебував бундунський престолонаслідник Кароль в товаристві своєї коханки Люпеску і виїхав сьогодні автомобілем в сторону Трансильванії.

В Будапешті Кароль жив під прикриттям іменем та обголів вуса, щоб його не пізнавали.

З Трансильванії, яка ставиться ворожо до теперішнього румунського уряду, Кароль планує натиснути на свого батька, щоб він не приняв його зречення наслідства до королівського престолу.

Коли батько на це не згодиться, Кароль готовий стати на чолі сепаратистичного руху, який змагає до відривання Трансильванії від Румунії.

Трансильванія стала-б тоді самостійним королівством і Кароль був би її королем.

СУТІЧКИ МІЖ ФАШІСТАМИ І ЇХ ПРОТИВНИКАМИ.

Лондон, 9. квітня. — З Сицилії повідомляють, що там приходить по селах до поважних сутічок між фашистами а їх противниками.

В селі Колачі противники фашизму муслили втікати аж в гори, щоб схритися перед насильствами фашистів.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ролі вулиці Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

НІС БЕНІТО МУССОЛІНІ.

Револьверовий вистрій ненормальної англійської аристократки витворив необхідні психологічні умовини для від'їзду карикового дезара, Муссоліні, в Африку "для оглядин африканських посіостей".

В Муссоліні вистрілено. Це, що поцілено лише в його ніс, не робить різниці. Ця подія дала йому якнайкращу нагоду вкнути свого надбитого носа в Африку.

Газети на всі заставки трубили, що "Муссоліні, поранений, хоробро від'їжджає в подорож по Африці". Немає злого для Муссоліні, щоб не вийшло на добре; якби так не випадок з носом, то газети цалевими буквами друкували-б крикливі заголовки, що Муссоліні загрожують світовому миру новою мілітарною авантюрою. А ось така дрібничка, як стрілянина в ніс, дозволяє йому повести легенько давно вилановану кампанію за поділом Африки. Суперечності імперіалістичного капіталізму, що неухильно пруть до катаклізму, загострюються.

Мабуть було-б пересадним припускати, що така рекламна штука, як постріл в ніс, могла бути навіснем для цього зробленя; більше правдоподібним є, що це був впрот такі непередбачений шасливий для Муссоліні випадок.

Можна собі уявити це, який терор-счинився-б з приводу цього інциденту, якби так фашистська реакція могла знайти спільника атенату серед робітничої класи, на якого-б можна було завалити цілу вину.

Але в даному випадку цього вже ніяк зробити неможливо. Справа дуже ясна для всіх. Проте, ми бачили, що роблено одну невдалу спробу з боку продавців журналістів Муссоліні доказати, що вірна римо-католицька, "достойна Вайолет Албіна Гібс", яка цілком в фашистській ніс, "симпатизує з комунізмом". Та на цю волю й скінчилося. Більше подібних спроб не видно. Тут вже зовсім неможливо крутити і брехати без нарахення на компромітацію.

Отже ні в який спосіб не дається надати цій афері нішого вигляду, як вигляду психопатичної справи, в якій як активний, так і пасивні учасники — одного поля ягідки. Як стало вже для всіх ясно, що експертот від стрілянина в ніс був ніхто інший, як ексцентрична титулована католицька дама британської аристократії, то тоді її фашистська фемида кличе "ексцентричною" й видає під догляд її родини. Але ніс п. Муссоліні без одної нізари, чи може й без обидвох, знаходиться в Африці. Це новий крок до захитання політичної рівноваги Європи.

ЕВРОПЕЙСЬКІ ПАВУКИ Й АМЕРИКАНСЬКА МУХА.

Є в Європі Ліга Націй. Правда, з останнього свого засідання вона, так розіхалася, що тепер самій їй стидно назад "зіхатися".

Та нічого не вдієш. Прийдеться позичити очей в сірці, і такі якось зіхатися.

В Америці є Злучені Держави. Ліга Націй дивиться на них й думає: Злучені Держави не мають Ліги Націй і проте живуть злучені й не роздучаються. Коли-б мені дістали їх до себе... Треба дістати. Вони-ж мене породили, то може хоч тепер надзавалили-б.

І запобігає Ліга Націй коло Злучених Держав і "задком і передком". Коли не хочете йти, каже, до Ліги, то хоч до міжнародного суду притупайтеся.

А Злучені Держави кажуть, що отой самий міжнародний суд є нічим іншим, як задніми дверима Ліги Націй. Ще й обидилися. Чого, мовляв, запрошуєш нас задніми дверима.

Американські газети, яких кличемо — цілий світ для Америки, кажуть до "вуйка Сема": стережися ти цієї Ліги Націй. В ній зібрані самі павучки і хочуть тебе, нещасну муху, спіймати у свої тенета. Вистарк для тебе мати довкола цих тенет свого сталого доглядача. Але в тенета — й не думай.

Тай так то Ліга Націй сама плутається у власних тенетах, а американська муха (з породи оवादів) літає по Європі й збирає поживу.

Виглядає як казочка, а скидається на правду.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ ПРО АМЕРИКАНСЬКИХ РОБІТНИКІВ.

Відомий американський журналіст, Артур Брисбейн, що працює для газетного тросту Гирста й твори якого щодня містяться в сотках Гирстових газет по цілих Злуч. Державих, дописує "ліберально" висловився про американських робітників. Ось тільки послухайте.

Лідери Американської Федерації Праці вносили таке домагання до сенату:

"Дев'ятьдесят процент працюючого населення нації домагається вина й пива". (В Злучених Державих тепер ведеться боротьба проти прогібії й Американська Федерація Праці також є за вином і пивом.)

Отже з приводу цього домагання А. Ф. П. Артур Брисбейн виводить таку науку:

"В Англії, або у Франції цього (такого домагання) вистарчало-б, щоб змінити закон. Але дев'ятьдесят процент працюючих в Злуч. Державих не багато значуть. Підчас виборів

наші робітники діляться між демократами й республіканцями й голосують так, як їм наказують боси.

"Іх власні лідери кажуть їм, що вони не повинні голосувати, як робітники.

"Люде, що голосують, як вівці, повинні сподіватися, що вони будуть мати овечий вплив. Робітники Великої Британії своїми домаганнями засавають британських дипломатів думати.

"Робітники Злучених Держав, як це скаже вам кожний практичний політик, є такими, що зовсім не непокоять політиканів".

Таке говорить буржуазний журналіст найбільшого в Злучених Державих газетярського тросту про американських робітників, які, слухаючи своїх демократичних та республіканських лідерів, бояться політики.

Такого політично відстагого робітництва, як в Злуч. Державих, нема певно ні в одній державі світа. Навіть канадське робітництво має в парламенті двох своїх представників, але американське робітництво не має ані одного, коли не рахувати соціаліста Бергера, про якого в парламенті нічого не чути, бо він нікого не репрезентує (тому його й вибрано).

Не дивно отже, що буржуазний журналіст порівнює американське робітництво в політичному відношенню — до овечь.

ЕВРОПА Й АМЕРИКА.

(З промови тов. Л. Троцького.)

Минулого разу ми спинилися на тому, який то крик розпочали американські газети, дізнавшись від свого міністра торговлі, Гувера, що американські капіталісти переплачували англійським около 750 мільонів доларів за каучук.

Отже послухаймо, що дає про це каже Л. Троцький.

Прочитаю один цитат:

"І пощо оти всі Льюкарни й Женеві, Ліги і протоколи, конференції по розбросенню й економічній конференції, коли можуть група нації навіснем ізольово (відграничано) Америку?" ("The Evening Post")

Уявіть собі що біду Америку, яку зі всіх боків ізольують і визискують (сміх). Каучук, кофе, оливо, сезель для мотузків, салітра, поташ — все це так захоплене й змонополізоване, що добром американському міліардеру ні на автомобілі проїхатися, ні кофе до сходу наїпитися, ні на добром шурку повітисати (сміх), ні навіть простої оловниці кулі в череп собі пустити (сміх) ніяк не можна (через брак оловця), — одним словом зі всіх боків визискує. Воїстину, хоч живим лязгав в стандартизовану домовину.

Ось як раз з приводу цього Гувер написав статтю, — так, знаменита стаття! — вона ціла складається з питань — 29 питань! — я порухався. І кожне воно ліпше одне від другого.

Як то, мовляв, ви думаєте (всі питання звернені гострим

кінем до Англії): чи-ж то порядно наживатися на зверхній ціні? А коли не порядно, то чи не може це вестись подраження у відношенні між націями? А коли може вестись подраження, то чи не є обов'язком уряду вмішатися в цю справу? А як поважуючий себе уряд вмішається, то чи не виплинуть з цього тяжкі наслідки?

Одна англійська газета, не так поважна, як інші, але більш відкрита, написала з приводу цього так: один, мовляв, дурень може поставити стільки запитань, що сто розумних на них не відповідять (сміх).

Але ці патріотична газета тільки серце потішила. Бо, перш всего й ніяк не смію думати, що дурень займає так високу посаду... А коли-б навіть це було так (сміх), товариші, це не признання, а тільки льогічне допущення... Коли-б, кажу, це навіть було так, то алже-ж Гувер стоїть коло гігантського апарату американського капіталу, його розум і не потрібний, за него думає вся буржуазна "машина".

І, в кожному разі, після 29 запитань Гувера, з яких кожне не звучало, як револьверний вистріл над вухом Балдуна, кавчук зразу подешевшав.

І цей факт краще висвітлює світове положення, чим десяткі цифр. Так то виглядає, товариші, американський націоналізм на практиці.

Далше ще буде в слідуючому числі "У.Р.В."

БЕСКО ПАКУЄ ГОЛОДНИХ РОБІТНИКІВ В ТЮРМУ.

Одне право для багатого, инше для бідного.

Кара, визначена майнерам, засудженим за напад на скелі, судією головного суду міста Сидней, Нова Скошій, Карольот, це раз показує робітничій класі, що "один закон існує для багатства, а другий для бідности".

В майнерських оселях Нової Скошій ще в 1922 р. існували такі умовини, що звели майнерів до такого убожества і голоду, якого годі подібати в якій будь цивілізованій країні від часу середновіччя.

Локавти, страйки, безробіття, шпіонаж накідано робітникам для того, щоб погіршити їхній життєвий рівень та збільшити зиски нещодокої й безмолосердної потвори, званої як Беско (Брітш Емпаер Стіл Корпорейшен).

Фактом є, що центром атаки був Глес Бей, більше ніж якась инша частина дистрикту, а це тому, що тут існував фундамент організації. Це-ж тут найкріпше проявлялась боротьба проти утиску і зменшування платні.

Умовини були на стілько жалюгідні, що в останній декаді 1924 року і в першій 1925 року, громадяне Канади вмішалися до справи: ратнуку майнерів, видали поклик до населення й навіть до народу Злуч Держав за жертвами, щоб в цей спосіб вратувати майнерів та їхні родини від голодової смерті.

Беско доводить робітників до роспуки.

Замість старатися поліпшити умовини, Беско цілковито закрила деякі з вуглевих копалень в Глес Бей. Це спонукало дистриктових урядовців Ю. М. В. оф А. проголосити страйк. Після п'яти місяців найгірших умовин, коли-будь відомих в історії робітничої боротьби, Беско спромоглася перевести в життя драстичне зниження платні й відкинути страйк. Але це ще не все. З-цим заперестано давати допомогу майнерам. Стай безробіття не поліпшилася. Чотири копальні, за труднющої біля 2,000 майнерів, все ще були цілковито закриті. З десяток копалень в субдистрикті Глес Бей, лише одна стало працювала, решта працювали менше, як половину або були замкнені. Положення робітників та їхніх родин ставало дедалі все гірше з дня на день, доки врешті нічого не лишилось для них окрім голоду.

Опинившись перед суворозною знемою, яка була в Кейп Бретон, без поживи, не кажучи вже нічого про одяг, заплановано годі до урядів, цивільних, провінціанальних і краєвого, але все, що від них одержано, то були

чмені телеграми і блазєнські викрути, хоча ті самі уряди віддали Беско фактично всі прирідні багатства провінції, а до того-ж ще й дев'ятьдесят мільонів доларів готівки в формі бонусів і субсидій з народніх грошей. І це ще не все; вони дали Беско всі привілеї, яких лише та компанія бажала; для робітників, які голодували і мерзли, так таки й не зроблено нічого.

"Гом, світ Гом"... не для майнера.

Не тяжко після цього уявити собі "світ гом" майнера підчас різдва 1925 р., коли то "всі радіють й славлять бога за його ласку".

В неділю, 27. грудня, в Роял театрі відбувся масовий мітинг, на якому були присутні два члени уряду — головний прокуратор Дж. С. Догмас і Дж. С. Гарлінгтон. Ці джентлмени обіцяли зробити все можливе, а відтак було ухвалено скласти ще один мітинг на слідуючій неділю. Минуло ще один тиждень голоду і нужди, ще один тиждень зайвих надій, і знову відбувся мітинг 3. січня 1926 р., та на тім мітингу вже не було нікого від уряду й не було чути на нім ані словечка заохоти чи обіцянки, представників уряду годі було й зі свічкою відшукати; вислано було наново телеграми і мітинг відложено було до 9. год. вечера для того, щоб зачекати на сподіваний відповід.

Та даремні були надії.

Ось яке було положення.

Майнери не могли жєбрати ці позичати, вони не мали що в уста вложити, тимчасом скле-

пи тричали від всякої всячини — доброї поживи, одягу і т. п.

Це все були продукти праці їх власної класи, посладувані за скляними шибам. Дістати ці необхідні речі, або втратити власне життя й життя своїх родичів — ось яка була альтернатива перед ними. Голодні вибори перший шлях — почали самі брати, що могли.

Арешт і кара.

Після цього, як звичайно, почалися арештування; всього було арештовано около 30 осіб; одинадцять засуджено в тюрму від десяти днів до трох років. Капіталістична преса висловлюється про ці події як про "сумні сцени" і т. д., суддя висловлює симпатію і жаль до жертв ладу, який він так широбороняє. Ви мали справедливо розсудити, сказав він до першої покликаної жертви.

"Справедливість" капіталістичного судді.

Суддя Керол сказав, що мусить виконати свій обов'язок. І безсумнівно він його виконав — супроти пануючої класи. Та коли-ж робітники виконають обов'язок супроти своєї класи? Цього року дістали по карку робітники з Кейп Бретон, яка слідуюча частина зістане заатакована? Там, де того вимагатимуть найбільше капіталістичні інтереси.

Тому ми визнаємо пацюочих вжити засобів для випущення на волю всіх засуджених в Сидней, бо-ж це зразок капіталістичного пересудування цих робітників, які опираються патискові пануючої класи за збільшенням визиску і рабства.

Обсерватор.

СІЧІНСЬКИЙ НА ДОПОМОГУ ПРОТИ-РОБІТНИЧИМ СИЛАМ В КАНАДІ.

Правдіву місію Січінського виявив в буржуазній пресі.

Проголосив про свою правдіву місію Січінський розповів на слідуючий день "консервативній газеті" "Вігнет Телеграм". Він показав, що "македонські, російські, польські і українські комуністи та діти з комуністичних шкіл" розбили йому мітинг, на якому промовляв, що на Україні нема свободи під комуністами. (Розуміється, що на мітингу були самі Українці і дітей не було, але як може контрреволюціонер обітисся без брехні.) Зрештою найбільше набалакав він сам про себе, як про "героя", що вбив Поточкога. Дуже цікаво набалакав. Ось його власні слова про те, що він вбив Поточкога: "Намісник був членом одної з фамілій, що зрадили Польщу в користь Росії за панування Катерини II, котрий вірив в класові привілеї понад любов до свого краю. Я пішов до його офісу і застріляв його".

Ось таким "героем" малює себе Січінський в тунтешній буржуазній пресі, "героем", що вбив Поточкога не за "український народ", але за зраду Польщі й Австрії. А далі заявляє, що ті, що допомогли йому з Канади й Злучених Держав утічи з тюрми, тобто більшовики, буші то кажуть йому: "Ми допомогли тобі утічи, а ти тепер проти нас. Але я ніколи не був більшовиком". (Його власні слова, цитовані з "Вігнет Телеграм".)

На иншому місці своєї заяви в згаданій газеті Січінський каже: "Ленін був тої думки, що Польща повинна дістати стількі української землі, скількі можливо, щоб в цей спосіб ослабити Польщу в майбутньому, бо Українці не будуть льювляти Польщі". У Січінського, як читач зауважить, раз Росія хотіла загартати Українців, а другий раз хотіла віддати як найбільше українських земель Польщі. За що воявали Радніські Республіки з білою Польщею, коли Ленін хотів віддати тій Польщі скількі можна українських земель, або чому тіх земель не дано Польщі більше, це вже тайна Січінського. Залишивши ці

його вигадки і баламуцтва на боці, тут один висновок ясний, що Січінський провадить пропаганду проти Радянської України, щоб не допускати до "ослаблення Польщі", тобто протиділати мнимим намірам більшовиків.

Свою заяву закінчує Січінський денунціцією, що бушім галабурду на його мітингу організував Український Агітаційно-Пропагандовий Комітет Комуністичної Партії Канади, який спровадив собі "емісарів" з Вінніпегу, закупив площу і збирається будувати свою салью. Площу, як відомо, закупив місцевий відділ ТУРФДім, а Січінський денунціє, що несправа Комуністичної Партії, надіючись в цей спосіб стягнути несласку місцевої влади проти будови тутешнього Українського Робітничого Дому. За те просить він ласки для націоналістів, заявляючи: "Як націоналістичний рух буде зростати, то комуністи не знайдуть той піддержки, за якою вони глядять".

Закликає до боротьби проти Українського Робітничого Дому.

На мітингу самих членів Українського Народного Дому, націоналісти радилися Січінського, що ім тепер робити. Йшли до Петрушевичом, Петлюрою, за отуманом Босим і зайшли під дурного хату. А тут українські робітничі організації ростуть і збираються будувати Український Робітничий Дім. На те Січінський порадив, щоб від тепер-трималися гільки його, а напевно зайдуть там, де й він. Але де саме, невідомо. Найважливіше завдання зараз, говорив він, це не допустити до побудовання Українського Робітничого Дому в Торонто. Проти будови У.Р.Д. треба борітисся всіми силами, бо як робітники його збудують, тоді ви пропади.

З усією балаканиною і поведінкою Січінського ясно, що його спроваджено сюди для того, щоб допоміг українським панським агентам і протиробітничому чорносотенному елементу поборювати тутешні українські робітничі організації, відвертаючи увагу українських робітників від тутешнього робітничого руху і від того, що

діється в Західній Україні, під польсько-шляхетським нагаєм, нацьковуючи їх проти Радянської України.

Відповідь українських робітників в Торонто.

Свідомі своїх інтересів українські робітники й робітничі міста Торонто дали відповідь негідникові Січінському на його-ж таки мітинг, а наші організації рішили виршити влаштувати ряд публичних мітингів для виснення всіх тих справ, якими панські агенти намагаються баламутити український робітничий загаль. Немає сумніву, що Січінського зустрінуть з такою-ж погордою скрізю, де він з'явиться між українськими робітниками та замість цікавитися його шопками, наше робітництво ще тісніше об'єднається доквруги своїх організацій для боротьби з усіми ворогами працюючих.

Р. Р.

Торонто, 6. квітня 1926.

ПЕРЕД РОЗСТРІЛОМ РОБІТНИКІВ В СТРИО.

Як відомо вже читачам "У.Р.В.", що в останньому дні березня в Стрию, в Галичині, польське військо розстріляло 10 робітників, а 30 тяжко ранило, а влада проголосила військовий стан і закрила професійні союзи.

Що в Стрию заносилося на грізні заворушення, видно з допису з газети до львівської робітничої газети "Світло", з 21. березня. В тому дописові читаємо:

"Нагірка на робітничий рух в Стрию зовсім не припиняється, а напакки, прибирає чимраз безцеремонніші форми. Та й як церемонні з пролетаріатом, коли йде про "рацію стану?"

"Після розв'язання Ради Профспілок старство нарішуваче заклало діяльність Організаційної Комісії Профспілок, погрожуючи дальшими репресіями та заявляючи що може розв'язати всі профспілки.

"Вибрана усіма профспілками делегация, вєста до староства повідомлення про скликання на день 14. березня публичного віча, та подала такі точні наряд: 1) Справоздання Червоної Фракції Ради Каси Кошар з діяльности. 2) Міська-господарка з безробіття. 3) Висенення і інтерелеції.

"Повідомлення підписали всі Профспілки, бо цього зажадав п. староста заявляючи, що лиш на таке віче дасть свою згоду. Старство пришло повідомлення про віче до відомба.

"Але, як вже було зроблено всі технічні приготування, видруковані зовістки, старство киче до того з делегатів і тут те просить він ласки для націоналістів, заявляючи: "Як націоналістичний рух буде зростати, то комуністи не знайдуть той піддержки, за якою вони глядять".

Далі комісар заявив, що він, як старий урядник, знає, що вічу будуть говорити.

"Вже за промови на попередніх вічах я повинен був позамикати всіх бесідників. І на цьому вічу будуть критикувати державну господарку і нападати на правительство. Це є лише підбурювання мас. Впрочім, Польща тепер в поганому положенні і вичувати не треба. Воєвідство дало наказ рішучо на давати дозволу на віча".

"Потім комісар висловив думку, що профспілки користи не приносять і треба з ними "зробити порядок".

Так розмовляв польський комісар в Стрию з робітничою делегациєю за 2 тижні до розстрілу робітників. З того видно, що в Стрию наростало грізне положення. Безробітні домагалися хліба, або праці, а ім не дозволено навіть скликавати віча, щоб не "критикувати державну господарку" і не нападати на уряд. Це заздалегідь розв'язало Раду Профспілок.

Але голод проте вигнав робітників на вулицю, а тут жовіри польської шляхти нагодували їх кулями.

КОНВЕНЦІЯ ПАРТІЇ ПРАЦІ В ОНТЕРІО ЗА ЄДИНИМ ФРОНТОМ.

Найуспішніша конвенція Онтерійської Секції Канадійської Партії Праці.

В місті Лондоні, провінції Онтеріо, відбулася 2. і 3. квітня ц. р. найбільша і найуспішніша конвенція Онтерійської Секції Канадійської Партії Праці в історії існування цієї організації. На конвенції було присутніх 218 делегатів, що репрезентували 79 різних робітничих організацій, об'єднаних на федеративних основах в одну політичну робітничу партію (К.П.П.).

Про важливість конвенції і її постанов для робітничого руху в Канаді найкраще свідчать ті факти, що Онтерійська Секція є найбільшою частиною Канадійської Партії Праці, що на конвенції були репрезентовані 10,000 організованих робітників, а з того числа самих лише трейд-юніонів членів 5,345. Крім трейд-юніонів репрезентовані були також Комуністична Партія, відділи Партії Праці, соціалістичні організації, заповітові, ліги робітників, робітничі клуби, Ліга Комуністичної Молоді і т. д. Крім цього около 44,000 організованих робітників були репрезентовані непрямым способом, через представників "Трейдс" енд Лейбор "Кавісиклс", Центральні Міські Комітети, К.П.П. і Провінційальні Екзекутиви.

Величезна більшість проти виключення комуністів.

Цей єдиний фронт організованих робітників, збудований завдяки старанням комуністів, найенергійшої і боевої його частини, як звичайно, не подолав реакційним провідником трейд-юніоні і вони намагалися розбити його, при допомозі виключення комуністів. В цьому їм не пощастило. Реакційним крилом на конвенції проводив відомий Корбет, лідер консервативного брацтва залізничників, від імені яких була предложена резолюція про виключення комуністів. Це той самий Корбет, що вступив, при допомозі залізничників, до провадяти до виключення комуністів з Квебекської Секції Канадійської Партії Праці. Маючи свободний перехід на залізницях, прихильники Корбета явилися на конвенції в Квебеку в більшому числі і провели свій план проти комуністів. Однак на конвенції в Онтеріо план їхній не вдался.

Коли предложено резолюцію залізничників про виключення комуністів, конвенція 116 головами проти 56 її відкинула. Щоб зрозуміти значення цього вирішення, треба брати на увагу, що на конвенції було всего около 50 делегатів, що належать до Комуністичної Партії.

Отже проти виключення комуністів голосувало ще 66 делегатів, що не є комуністами. Це свідчить, що ідея єдиного фронту завойовує шораз ширші круги організованих робітників. Підучи послідовно за цю ухвалою, конвенція окремо резолюцією осудила виключення комуністів з Квебекської Секції К.П.П. Треба відмітити, що проти виключення комуністів голосували не тільки ліві соціалісти, але й споре число центристів. Провідник останніх, Дж. Симпсон, навіть дефінітивно заявив у своїй промові проти плану реакціонерів, як шкідливого кроку для робітничого самостійного політичного руху. Ці рішення конвенції були зустрінуті бурливіми оплесками і співом "Інтернаціоналу".

Невдача провокація реакціонерів.

Побіте реакційне крило конвенції спробувало відтак спроектувати конвенцію предложенням резолюції, що зобов'язувала б Партію Праці ніколи не вживати іншої, крім конституційної акції. Це була зовсім лишня поправка до програми Партії Праці, предложена напрохоту для провокації і для втягнення в буржуазній пресі. До цієї резолюції тов. Дж. Мек-Доналд зробив поправку того змісту, що конвенція є за конституційними способами освободження робітничої класи, але якщо вони хиблять, то тоді треба буде вжити таких способів, які окажуться відповідними.

Дискусія над резолюцією і поправкою до неї виявила виразно, що реакційна опозиція хотіла спровокувати комуністів і знайти для себе претекст вищодітися з Партії Праці. Вони теж дала цим прекрасну нагоду для нападу на комуністів буржуазній пресі, яка цілу справу повернула до гори ногами і крикливими наголовками подала сенсаційну новинку, що бунт до комуністи намагалися вставити в програму Партії Праці постанову про негайну насильну боротьбу, але їм це не вдалося. На ділі було так, що комуністи зовсім не бачили потреби торкатися цього питання під теперішню хвилю тим більше, що в програмі Партії Праці й без того говориться про "конституційні або інші методи, згідні з конституцією партії". Резолюцію предложена реакційна опозиція проти бажання комуністів і Мек-Доналд, від імені меншости резолюційної комісії, зробив вище згадану поправку. Відтак самими ж комуністами був зроблений внесок, щоб відкинути резолюцію і поправку, а при-

тримуватися тої постанови, що є в програмі партії. Цей внесок прийнято.

Важливі ухвали конвенції.

Конвенція ухвалила цілий ряд важливих резолюцій. Згадаю тільки деякі важливі, щоб дати читачеві поняття, в якому напрямі розвивається політична думка канадійського робітництва.

Першою прийнято резолюцію проти кадетського тренування дітей в школах та проти грошової допомоги, яку федеральне правительство дає кожного року на ту ціль. Резолюція закликає робітників не пускати своїх дітей до кадетів, або ж відтягнути їх від кадетської організації, якщо вони до нього належать, щоб не допустити до затрутовання їхніх умів капіталістичним милитаризмом. В тій же справі прийнято ще одну резолюцію, що головним чином протестує проти плачення кадетських інструкторів з грошей, стяганих в формі податку на вдержування шкіль, та домагається, щоб субсидія федерального правительства давати провінційальним міністерствам просвіти на підтримання фізичного розвитку шкільної молоді.

Інші резолюції домагаються встановлення закону про обов'язкову двоїтвенню відпустку робітників на вакації кожного року, з платнею за цей час; о податкування капіталу, задля сплати державного воєнного доовгу і покращення податків; мінімальної пенсії на старість в сумі 360 дол. в рік, після 65 року життя; пенсії для вдов, без різниці, чи вони є натуралізовані, чи ні; скасування відомих протиробітничих законів в 1919 р.; скорочення часу побуту, вимаганого для одержання натуралізаційних паперів, з 5-ох до 3-ох років; поправки натуралізаційного закону на цьому напрямі, щоб не вільно було касувати натуралізаційні папери після того, як їх дано аплікантові; усунення дискримінації, що її застосовується проти тих аплікантів-загромадянських паперами, котрі беруть участь в робітничих русі; допущення в Канаду переслідуваних робітничих емігрантів; скасування паспортів; допомоги робітничому руху в Індії; підтримання Канадійської Оборончої Ліги; зміни відношення канадійського правительства до Радянського Союзу і відкриття для нього кредиту, задля уможливлення ширших торговельних трансакцій, що допоможе зменшити безробіття; пропорційної репрезентації; непотвердження Льюкарського пакту канадійським правительством і відмови від всякої відповідальности Канади за есентуальні війни у складення, що можуть виникнути наслідком заграничної імперіалістичної політики Великої Британії і т. д.

Для українських робітників

зокрема важливі ті ухвали конвенції, що відносяться до натуралізаційного і так званих протиробітничих законів. Що організоване робітництво Канади не забуває про кривди, які діються так званим чужинським робітникам, належить зазначувати участі тих "чужинських робітників" в тутешньому робітничому русі.

Екзекутив Онтерійської Секції К.П.П. на сілдуочий рік.

Під час вибору екзекутиви Онтерійської Секції К.П.П. на сілдуочий рік трапилася погішня історія з реакційною опозицією. Реакціонери гадали, що в наслідок переваги ліво настроєного елемента на конвенції вони не зможуть нікого вибрати до екзекутиви, отже рішили голосувати на самих комуністів, щоб відтак дискредитувати К.П.П. в очах відстапого членства трейд-юніоні. Тим часом при голосуванні вжито пропорційального права репрезентації, яке давало перевагу сілдуочим вибрати декількох своїх представників. Правия цього не зрозуміли і всі її кандидати ризигували. Комуністи теж ризигували, залишаючи на літні кандидати тільки п'ятьох своїх товаришів. З того вишло так, що до екзекутиви вибрано п'ятьох комуністів, чотирох центристів і чотирох лівих лейборітів. Після цього правия стала жалуватися по диточому, що її скривджено. Коли ж справу виснесено, що вона могла вибрати бодей кількох своїх представників до екзекутиви, не зважаючи на те, що вона була в меншости, її "стратегія" червоніли від сорому й злості.

До екзекутиви вибрані: А. Е. Смит, голова; Дж. Молдоні, заступник голови; Дж. Симпсон, секретар; Б. Робінсон Флоренс Костенс, Л. Р. Мензіс, Дж. Блугермен, Л. Солл, Дж. В. Алквіст, С. Лоренс, Дженет Імекс, Дж. Б. Лон і А. М. Барнетсон, радні.

Розуміється, буржуазна преса, що, як видно, була понаомлена з пляном реакціонерів, проголосила, що до екзекутиви вибрано самих комуністів, а відтак поправила на більшість комуністів і їхніх прихильників. Вона пробрехалася так же само, як і перед конвенцією, коли заповідала зовсім певне виключення комуністів з Онтерійської Секції К.П.П. На три найкращих членів екзекутиви вибрано лише п'ятьох комуністів. Могло їх бути більше, але комуністи самі цього не бажали, бо комуністам не розходиться за завоювання екзекутивних тіл робітничих організацій під час виборів, тільки за завоювання впливу на робітничі маси ширшою боротьбою за їхні інтереси.

Буржуазна преса розпнулася теж висті, що бунт до залізничників вищодітися з Партії Праці. Поки що висті, не лишилось побожне бажання буржуаз-

КУТОК Ц.В.К. ТУРФДІМ.

ВИЩИЙ ОСВІТНІЙ КУРС.

Тому, що за пару тижнів Вищий Освітній Курс скінчиться і курсанти роз'їдуться, Ц.В.К. звертається до всіх тих відділів ТУРФДім, котрим треба вчинити, щоб негайно оголосилися до Ц.В.К., подаючи в своїм листі всі вимоги та яку платню можуть дати. Хоч багато курсантів вернуть до тих місцевостей, з яких вони прибули на В.О.К. до все-ж таки деякі поїдуть туди, де буде місце.

ПРОВІНЦІОНАЛЬНІ ЗТЗДИ ТУРФДІМ В АЛБЕРТІ І САСКАЧЕВАНІ.

Повідомляємо всі відділи ТУРФДім і Жіночої Секції в провінціях Алберта і Саскечеван, що провінційальні ЗТЗди ТУРФДім в тих провінціях відбудуться в такому порядку: З'їзд в Алберті відбудеться в дні 10, 11. і 12. червня 1926 року в Українським Робітничим Домі в Едмонтоні; з'їзд в Саскечевані відбудеться в дні 17, 18. і 19. червня 1926 р. в Українським Робітничим Домі в Саскатуні. Програми цих з'їздів та справи з ними зв'язані будуть проголошені в газетах пізніше.

КОШТИ ПОДОРОЖІ ДЕЛЕГАТІВ НА 7. ЗТЗД ТУРФДІМ.

Рахунок коштів подорожі делегатів на 7. З'їзд ТУРФДім ми вже всім відділам давно розіслали. Відділи, яким треба звернути їхні кошти, домагаються їх від Ц.В.К., але ми не можемо виплатити їх доти, поки довгуючі відділи не звернуть їх до каси Ц.В.К. Отже відзиваємося до тих відділів, які винні до Ц.В.К. за подорожні делегатів на з'їзд, щоб старалися вирівняти цей довжок як найкорше, щоб ми могли сплатити довг цим відділам, яким ми винні.

ЗЛОДІЯ НА ЗЛОДНО ІДЕ. ЗЛОДЕМ ПОГАНЯНЕ.

"Робітник", начальний орган Польської Партії Соціалістичної ч. 26. з 25. лютого подає розмову свого кореспондента з пепесівським послом Маріаном Мадіновським про відносини в польській повітрофлотії.

ВАЖНІ ІСТОРИЧНІ РОЗКОПКИ.

Американська наукова експедиція, що вибралася на розслідування останків культури давнього індійського старинного міста Маів, відкрила румовища старинного міста Маів. З написаних учени догадуються, що місто називалося Муїл. На румовищах святині відкрито останки мальовлі і написів. Найдемо кромі цього багато всконого начиння та кошкарських виробів.

КАРТИ ДО ГРИ.

Гра в карти є нині світовою приємністю, а навіть недогудом. Більше поширена, як шахи та інше. А проте відносно її винахід не старий. Хоч Китайці оповідають у своїх хроніках про винахід карт ще 1120 р. пер. н. е., але ці звістки є сумнівні. Найстарші карти збережені до нині є в Азійським Музею в Лондоні. Вони мають, як у певне сучасний історик гри в карти Алекс Проктор, що найменше 1000 літ. Старовина не знала карт і в Європі не жила до їх пер. 14. століттям, бо Проктор наводять всі гри, не згадує про них. Перша згадка про карти є з 1392 р. у Франції, в рахунку скарбника Карла VI. Продукція карт була в половині 14. століття дуже дорога, бо ручна. Число карт уживаних до гри змінювалося на протязі століть. З початку було їх 21, потім 78; — давніше жорсткі фігурами були король, королева, лицар і слуга, згодом лицар шез, а зі слуги зробили "хлопця".

ІЛІЧ КОМАНДУЄ.

(Сповід тов. Муралова.)

1918 рік: В Архангельську відбувався білогвардійський переворот. В 3 години ночі дають до мене по телефону.

— Слухаю, хто біля телефону?

— Так, Муралов?

— Так, Муралов.

— Це я, Ленін. Чи є у вас зараз готова до діла артилерія?

— Важка артилерія є, формування не закінчено, бо лише 3 доби тому, згідно з наказом РВРР, три батареї в повному складі відправлено до Уралу в розпорядження Берзіна.

— Яким шляхом відправлено артилерію?

— Північним — Москва, Ярослав, Буй, Вятка, Пермь, Катеринбург.

— Де, на вашу думку, перебуває зараз ця артилерія?

— Гадаю, що підходить до Вятки.

— Довга павза. Далі:

— Пропоную вам негайно ці три батареї важкої артилерії розшукати в дорозі, повернути їх з Уралу і терміново відправити на Архангельськ в розпорядження тов. Кедрова. Ви відповідаєте за це своєю головою.

— В 7 годині ранку чекаю від вас особистого доклада про виконання мого наказу. Прийдете до мене в Кремль, або, як-що не маєте часу, повідоміть мене по телефону.

— Запитаю нема? Вашого наказу буде виконано. Доклад зроблю в 7 год. ранку. Про ваше розпорядження повідомлю РВРР. Все?

— Про повідомлення РВРР — справа ваша. Повторюю, ви відповідаєте головою за виконання.

— Слухаю.

Запрацювали телефони й телеграф. Мобілізовано для цієї мети весь штаб. Особисто поїхав на телеграф і Ярославську станцію (і голови своєї шкода, й справу треба рятувати!).

В 6.30 год. ранку все вже зроблено. Артилерія знайшов (забув станцію), ешелони повернув на Архангельськ. Голову мою врятовано. (Чи буде врятовано Архангельськ?)

Тисяча розпоряджень. Шмагують мене всі. Спробую не їхати до Кремля, подзвоню по телефону.

Знайоме: — Ало (і коли він тільки спить?). Тов. Муралов? — Так, це я, Муралов. Володимир Іліч, артилерія спіймав. Повернув на Архангельськ у розпорядження т. Кедрова. Точність перевірів особисто. Відповідаю головою.

Радісне й веселе: — Хе... хе... дякую! Голова ваша ще потрібна буде. Тільки ось що: перевірте ще раз, повідоміть Кедрова й після одержання від нього відповіді скажіть мені.

— Слухаю. Кедрову я вже надіслав телеграму.

Цей випадок врізався в мою пам'ять назавжди. Цю розмову я записав точно. Навіть будую речень, може забув лише де-які слова.

Так працював Іліч, суворо, не жалів нікого, нічим не поступався для справи революції. Не міг терпіти зайвої тяганини, зайвого листування, формальностей. На довіряв балаканині, не любив даремно витратити слова. Був суворий і добродушний, коли треба. Робив ло-революційному.

(Далі буде.)

ЛЕНІН В ЖОВТНЕВІЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

(За редакцією В. Чубаря.)

(Продовження.)

— Але ж передбачалося закінчити роботу раніш?

— Залізниця затримала подачу вагонів.

— Значить, ви певні, що за п'ять годин все буде готово?

— Як-що дозволило, рівно за п'ять годин я вас повідомлю, що все готово.

— Ні, ні. Цього не треба. Тільки щоб було зроблено. Ви розумієте, як це потрібно, яка велика потреба в цьому?

— Знаю, Володимире Ілічу! Все буде зроблено.

— Ну, добре, дякую, до побачення.

ЯК ІЛІЧ СЕЛЯН АГІТУВАВ...

(Сповід І. Євжов.)

Між іншими обов'язками, я завідував у відділі металів ВРНГ обліком та розподіленням давонів. Селянська Росія швидко дізналася про це: прихилили селяне-ходоки з сілських приходами про відлучення давонів. В кожному громадянському присуді говорилися, що одному потрібно 3 давони загальної ваги 300 пудів, другому 400 пудів і т. ін.

Звичайно, задовольнити їх було неможливо, і ходоки йшли до Московської Ради, до Ми-

хайла Івановича Калініна, добивалися побачення з Володимиром Ілічем. Тов. Ленін під час розмови з ходоками викликає мене до телефону. (А ходоки були людиі спиритні, дізналися навіть, як мого прізвище й число телефону.)

— Товариш Євжов?

— Так!

— Говорить голова Раднаркому.

— Що накажете, Володимире Ілічу?

— У мене сидять троє селян. Вони пройшли всі радянські митарства, дійшли до мене. Що є неможливого в їхньому проханні?

— Ми, Володимире Ілічу, стримуємося від роздачі давонів і обмірковуємо, як використати їх у виробництві.

— Це все добре, але, коли селяне вже в Москві, треба, щоб вони повернулися до села, як наші агітатори. Ви селянин і розумієте це.

— Розумію; але що маю діяти, коли з усіх кінців Росії сунуться такі делегації?

— Що-ж поробиш? Хліб у селян беремо, салдатів беремо? Потроху як-небудь. Може бути, натуральний обмін підійде. А тим більш, що вони ось кажуть, що давони потрібні їм не для церкви, а щоб рятувати давонем під час зимових буртовин тих, хто збився з дороги (чутно в телефоні, як він при цих словах сміється).

Вони хочуть давонем з дзвінчик рятувати тих, хто збився з дороги, а наше діло повести їх по своїй дорозі. Гадаю, що впевнювати вас в цьому не треба.

— Розумію, Володимире Іліч.

— По можливості, зробіть.

— Добре.

— До побачення.

— Бувайте здорові.

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то поспрайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечитаете її. Це дошка повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так дого відірватися від книжки, доки не перечитаете до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю.

Читачі "Карпатської ніч" в різноманітні часи вчитесь і то в найбільш претупній згоді, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОРЯДЖЕННЯ ТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Висилаються книжки за попередним надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТИВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з грішми послати на таку адресу:

Ukrainian Labor News

Cor. Fritchard & McGregor

Winnipeg, Man.

(Далі буде.)

